

กิจกรรมวินิจเรียงความ (เรียงความ เรื่อง สามเเล้า)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สรรสร้างคามตามหลักภาษา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เรียนรู้ หลักการเขียนเรียงความ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สามเเล้า

ครัวไทยแต่ก่อนครั้งหุงข้าวด้วยฟืนนั้นมึ่สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งคือก้อนเเล้าเรายังหาครัวอย่างนี้ ดูได้ในชนบท ก้อนเเล้า นั้นอาจเป็นดินหรือก้อนหินมีสามก้อนต้งชนกันมีช่องว่างสำหรับใส่ปิ่นก้อนเเล้าสามก้อนนี้เองเป็นที่สำหรับ ต้้งหม้อข้าวหม้อแกงอันเป็นอาหารประจำชีวิตของคนไทยดูไปก้อนเเล้าสามก้อนนั้นก็เป็่สัญลักษณ์ของชาติไทย เพราะชาติไทยแต่ไหนแต่ไรมาก็ตั้งอยู่บนก้อนเเล้าสามก้อนนั้นมิขาดศาสนาพระมหากษัตริย์ พระพุทศาสนาที่ ประกอบด้วยก้อนเเล้าสามก้อนคือพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์

ก้อนเเล้าสามก้อนหรือสามเเล้านี้ เมื่อคิดไปอีกทีก็เป็่คนดีที่เราน่าจะยึดเป็่เครื่องเตือนใจภาษาจีนมีว่า คนเราจะมีชีวิตมันคงจะต้องนั่งบนม้าสามขาม้าสามขาตามภาษาจีนนั้นหมายถึงสิ่งสำคัญสามอย่างที่พุงชีวิตเราสิ่ง สำคัญนั้นจะเป็นอะไรก็ได้แต่ต้องมีสามขาถ้ามีเพียงสองขาชีวิตก็ยังคงขาดความมั่นคงภาษาจีนนี้ฟังคล้ายคล้าย “สามเเล้า” คือว่าชีวิตของคนเราตั้งอยู่บนก้อนสามก้อนจึงมีความมั่นคง

ก็ก้อนเเล้าทั้งสามสำหรับชีวิตนี้คืออะไรต่างคนอาจหาก้อนเเล้าทั้งสามสำหรับชีวิตของตัวเองได้บางท่าน อาจจะทำยึดไตรลักษณ์คือความทุกข์ความไม่เที่ยงและความไม่ใชตัวของเราเป็นการยึดเพื่อทำใจมิให้ใจซ้าซุนมัว ในยามที่ต้องพักได้ยากหรือจะใช้ เป็่เครื่องมือเตือนมิให้เกิดความทะเยอทะยานตนสัตว์ทำลายสันติสุขของชีวิตก็ ได้ บางคนยึดไตรสิกขาเป็่ก้อนเเล้าทั้งสามแห่งการยังชีวิตคือศีลสมาธิปัญญาเป็่หลักแต่บางคนก็เล็งประโยชน์ ในทางโลกมีหลักว่าเราต้องประกอบอาชีพสามทางเช่นว่า รับราชการหรือรับจ้างทางหนึ่งหารายได้พิเศษในยามว่าง ทางหนึ่งและศึกษาหาความรู้ต่อกันอันเป็่เครื่องเสริมอาชีพทางหนึ่ง ก้อนเเล้าสามก้อนของบางคนอาจเป็่เช่นนั้น และเมื่อมีก้อนเเล้าสามก้อนดังนี้ ก็เปรียบเหมือนต้งหม้อข้าวบนก้อนเเล้าสามก้อนในครัวซึ่งแน่นอนว่าเราจะต้องได้ กินข้าวถ้าต้งเพียงสองก้อนเราก็ไม่แน่ใจว่าข้าวจะคว่ำเมื่อใด

สำหรับข้าพเจ้าเองก้อนเเล้าทั้งสามก้อนของข้าพเจ้าก็คือตัวของตัวเองและโอกาสเมื่อกล่าวต้งนี้ท่านอาจจะ ยังสงสัยว่าข้าพเจ้ายึดหลักสามเเล้านี้อย่างไรก็จะขอเริ่มด้วยตัวเองคนเราต้องยึดตัวเองก่อนคือต้องทำตัวไว้ในทางที่ ดีต้องรักตัวรักตัวนี้คือพยายามต้งตัวไว้ในความดีมิใช่การเห็นแก่ตัวหรือการนึกถึงตัวเป็่ใหญ่คนเราต้องรักตัวเอง ก่อนถึงจะรักคนอื่นได้ช่วยผู้อื่นได้ เมื่อ เราดำรงตนแล้วพยายามหาความรู้ไว้เสมอและแสวงหาโอกาสช่องทางก็ไม่ น่าสงสัยว่าเราจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความรุ่งเรืองมิได้

สามเเล้า ดังที่กล่าวนั้นคือสามเเล้าที่ข้าพเจ้ายึดเป็่หลักประจำชีวิตสามเเล้าเป็่คนดีของชีวิตข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้ ยึดคตินี้คือคตินี้ว่าชีวิตที่มันคงต้องอยู่อยู่บนสามเเล้านั้น ต้องเป็่ผู้ที่พบความสำเร็จเป็่แน่นอน

กิจกรรมวินิจฉัยเรียงความ (เรียงความ เรื่อง เลื้อยก้นหนาวและพ่อของฉัน)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สรรค่าสร้างคามตามหลักภาษา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เรียนรู้ หลักการเขียนเรียงความ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เลื้อยก้นหนาวและพ่อของฉัน

ความอบอุ่นที่เราได้รับจากใครหรือจะเหมือนความอบอุ่นที่เราได้รับจากคนที่เรารัก คนที่เรารักที่เวลานี้ก็คือพ่อแม่ ผู้ให้กำเนิดเรานั้นเอง แต่บางทีพ่อแม่ส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยจะ แสดงออกถึงความรักที่มีต่อลูกมากนัก เหมือนพ่อของฉัน ฉันกับพ่อเราไม่ค่อยจะสนิทกันสักเท่าไร หรืออาจจะไม่สนิทกันเลย ด้วยเหตุที่ว่าพ่อของฉันท่านเป็นคนที่ดีมาก มากชนิดที่ว่า เวลาฉันทำอะไรผิดแล้วท่านจับได้ พ่อไม่ต้องพูดอะไรแค่มองด้วยสายตาที่เย็นๆ (สายตาที่ เย็นๆ ที่ว่า นี่ฉันก็อธิบายไม่ถูกแต่บอกได้คำเดียวว่าน่ากลัวมาก) ท่านนั้นแหละครั้งต่อไปฉัน รับรองได้เลยว่าจะหยุดพฤติกรรม นั้นและมันจะไม่เกิดขึ้นอีกอย่างแน่นอน และแล้วสิ่งอัศจรรย์ใจที่นำมาซึ่งความประทับใจที่พ่อทำให้ฉันก็เกิดขึ้น ใน ฤดูหนาวของปีหนึ่ง ฤดูหนาวในปีนี้ก็เหมือนทุกปี คืออากาศหนาวมากซึ่งนั้นก็คงเป็นเพราะว่าบ้านฉันอยู่ต่างจังหวัด ตอนนั้นฉัน อายุสักประมาณ ๕ ปี สิ่งที่ไม่ชอบมากที่สุดที่ฤดูหนาวก็คงเป็นการตื่นนอนไปโรงเรียนแต่เช้า ทุกวัน แม่จะปลุกและแต่งตัวให้ฉัน พร้อมทั้งไปยืนรอพ่อที่หน้าบ้านเป็นเพื่อนฉัน สักพัก พ่อก็จะขับมอเตอร์ไซด์ออกมา และฉันก็ต้องซ้อนมอเตอร์ไซด์พ่อไปโรงเรียนทุกวัน แต่นั่นก็ ไม่ได้ทำให้ฉันและพ่อสนิทกันขึ้นมาเลย เพราะฉันจำได้ว่าตลอดระยะทางก่อนถึงโรงเรียน (ซึ่ง ก็ไกลพอสมควร) เราไม่ได้คุยกันเลย พอถึงโรงเรียนก็ไหว้พ่อ ฉันจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าพ่อเคยหัน มามองเวลาฉันไหว้บ้างไหม แต่วันนี้มีอะไรไม่เหมือนทุกวัน พ่อขับมอเตอร์ไซด์และมายืน อยู่ข้างหน้าฉัน พร้อมทั้งเอื้อมมือไปหยิบเลื้อยก้นหนาวของฉันจากมือแม่ และนำมาสวมให้ ฉัน ก็อย่างที่บอกว่าทุก วันแม่จะเป็นคนแต่งตัวให้ฉันรวมทั้งการใส่เลื้อยก้นหนาวให้ฉันด้วย ซึ่ง นั่นก็ทำให้ฉันเกิดความประทับใจขึ้นมาทันที ที่ฉันประทับใจก็คงเป็นเพราะที่ผ่านมาพ่อไม่เคย แสดงออกถึงความห่วงใยหรือการเอาใจใส่ฉันมากนัก จากวันนั้น จนถึงวันนี้เวลาล่วงเลยผ่าน มา ๑๕ ปี ฉันไม่เคยลืมและยังจำภาพแห่งความประทับใจนั้นได้ดี และจะเก็บภาพนั้นไว้ ตลอดไป ในชีวิตนี้สิ่งที่ดีใจมากที่สุดก็คือได้เกิดมาเป็นลูกของพ่อคนนี้ ถึงพ่อจะดุและเข้มงวดกับฉัน ฉัน ก็เข้าใจและไม่เคยโกรธพ่อเลย และยังคงคิดถึงอยู่เสมอว่าฉันโชคดีที่ได้เกิดมาเป็นลูกของพ่อ

กิจกรรมวินิจฉัยเรียงความ (เรียงความ เรื่อง เลื้อยกันหนาวและพ่อของฉัน)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สรรสร้างความรู้ตามหลักภาษา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เรียนรู้ หลักการเขียนเรียงความ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

“พ่อของแผ่นดิน”

“อันที่จริงเราชื่อ “ภูมิพล” ที่แปลว่า “กำลังของแผ่นดิน” แม่ก็อยากให้เธออยู่กับดิน เมื่อฟังคำพูดแล้วกลับมาคิด ซึ่งแม่คงจะ สอนเราและมีจุดมุ่งหมายว่าอยากให้ติดดินและอยากให้ทำงานให้แก่ประชาชน”

จากพระราชดำรัสของในหลวงข้างต้น ทำให้ฉันระลึกอยู่เสมอว่า ตั้งแต่วินาทีแรกที่ฉันเกิดในหลวงทรงอุทิศตนเป็น “ภูมิพล” ผู้เป็น พลังของแผ่นดินที่พร้อมด้วยทศพิธราชธรรม พระองค์ก็ทรงปฏิบัติหน้าที่อันยิ่งใหญ่ด้วยดีเสมอมา พระองค์ทรงอุทิศพระ วรกาย เพื่อดินก่อนเล็ก ๆ ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทอย่างพวกเรา ทรงเป็นทุกอย่าง เป็นพ่อที่ลำบากตรากตรำ สละแรงกายดูแล ลูกๆ ด้วยความรัก มาเป็นเวลายาวนานกว่า ๖๐ ปี โดยมีได้คำนึงถึงว่า ราษฎรของพระองค์จะเป็นใครมาจากไหน เชื้อชาติใด เพราะพระองค์ทรงยึดมั่นในปณิธานในการที่จะรวมดินก่อนเล็ก ๆ ในแผ่นดินนี้ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน

เมื่อกล่าวถึงในหลวง สิ่งที่เรานึกถึงเป็นอันดับแรก คือ กษัตริย์นักพัฒนา ภาพที่ฉันเห็นบ่อยครั้งตามสื่อต่างๆ เป็นภาพที่ พระองค์เสด็จพระราชดำเนินไปยังถิ่นทุรกันดารทั่วราชอาณาจักร ภาพที่เหล่าพสกนิกรชาวไทยคอยต้อนรับการเสด็จ มาของ พระองค์ด้วยหัวใจ ภาพของไตรรงค์ของเหล่าราษฎรที่โบกสะบัดพร้อมด้วยรอยยิ้มและร้องไห้ด้วยความปลื้มปิติ และภาพที่ พระองค์ทรงหลังพระเสโทในขณะที่ทรงงาน เป็นภาพที่ได้ประทับอยู่ในใจของฉันและปวงชนชาวไทยตลอดมา แต่ถึงแม้พระองค์ จะทรงงานหนักเพียงใด พวกเราก็สามารถเห็นรอยยิ้มพระสรวลปรากฏอยู่บนพระพักตร์ที่เกิดความสุขของพระองค์ ที่ทรงได้ ทอดพระเนตรเห็นพสกนิกรอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข

การที่ในหลวงได้เสด็จฯ ไปเยี่ยมเยียนราษฎรในถิ่นทุรกันดารอยู่เสมอเป็นเวลานาน ทรงได้สัมผัสความทุกข์ยาก จึงทำให้พระองค์ทรงเข้าใจปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง จากนั้นพระองค์ก็ทรงใช้พระปรีชาสามารถในการแก้ไขบรรเทาความเดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านั้น โดยเฉพาะด้านเกษตรกรรม ด้วยการก่อตั้งโครงการในพระราชดำริต่าง ๆ อาทิ “โครงการฝนหลวง” เป็นการทำฝนเทียมเพื่อบรรเทาภัยแล้งให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ที่ขาดแคลนน้ำ เพื่อการทำเกษตรกรรมและการใช้สอยในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังมี “โครงการห้วยแฝก” ซึ่งเป็นโครงการแก้ปัญหาดินที่ถูกระบายน้ำ โดยการใช้ดินเหนียวทำให้น้ำซึมซับได้ดีมากขึ้น “โครงการแก้มลิง” เพื่อช่วยในการระบายน้ำท่วมจากพื้นที่ ตอนบนโดยใช้หลักการน้ำไหลทางเดียว “โครงการแก้มลิง” แก้มลิงที่มีสถานะเป็นกรด เพื่อให้เกษตรกรสามารถ นำดินไปใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกต่อไป เป็นต้น นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงริเริ่มและเชื่อมั่นใน “แนวคิดเศรษฐกิจ พอเพียง” ที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้พสกนิกรชาวไทยใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย เพื่อการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ ให้มีความเจริญที่ไม่ฉาบฉวย แต่มีความยั่งยืนตลอดไป

ดังที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่า สำหรับในหลวงแล้ว ความสุขของราษฎรชาวไทยทั้งหมดนั่นคือความสุขของพระองค์ และ สิ่งที่เราทุกคนควรกระทำก็คือตอบแทนพระองค์ท่านที่ทรงเหน็ดเหนื่อยเพื่อพวก

เรามาตลอดชีวิตบ้าง ใช่หรือไม่ แล้ว ทำไมสิ่งที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเราในปัจจุบัน จึงได้ขัดต่อปณิธานของพ่อในเรื่อง “ความสามัคคี” ยิ่งนักเล่าฉันอยากเห็น ชาวไทยทุกคนรักประเทศชาติ และมีความสมัครสมานสามัคคี กระทำตนเป็นตังดินก้อนเล็ก ๆ หลากหลายสีที่รวมเป็นแผ่นดิน เดียวกัน เป็น สีเดียวกัน เป็นดินที่สร้างประโยชน์ ให้แก่แผ่นดินสยามแห่งนี้ ให้สมกับที่ “พ่อของแผ่นดิน” ทรงเป็นตัวอย่างที่ดี เสมอมา ในวันพ่อปีนี้ ฉันจึงขอเชิญชวนให้พี่น้องชาวไทยทุกคนร่วมกันสร้างความสามัคคี ร่วมกันทำความดี ฉันแน่ใจว่า ความดีของพวกเราชาวไทยจะรวมกันเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่เปรียบเป็นของขวัญที่มีค่าที่สุดแด่พระองค์ท่าน ส่วนตัวฉันเองก็จะขอตั้ง ปณิธานว่าจะปฏิบัติตัวเป็นคนดีเป็นประโยชน์ต่อสังคม และจะเดินตามรอยเท้าพ่อตลอดไป

เครดิต : น.ส. กนกพรรณ ชินสวนานนท์ MGIMO นรท. กต.